

[Slebsager.]

at den enkelte Havn ikke kan blive stillet paa samme Fod som andre Havne; hvis den under Hensyn til Havnens økonomiske Forhold er i Stand til at give de erhvervsdrivende særlig gode Vilkaar, saa maa den ogsaa kunne dette uden Hensyn til, om det passer Sammenslutningen af danske Havne eller ikke, for det er jo nu en Gang ikke Sammenslutningen af danske Havne, som skal raade over de enkelte Havne og fastsætte Taksterne, det er til syvende og sidst Ministeren. Og da Forholdet for Esbjergs Vedkommende er det, at Havnen ikke alene forrenter de Kapitaler, der er anbragt i den, men ogsaa amortiserer, afholder alle Udgifter til Opmudring baade ved Barren og i selve Havnen, og saa endda faar et betydeligt Overskud — et Overskud, som for indeværende Aar neppe kalkuleres meget for højt, naar det anslaaes til ca. 200 000 Kr. —, saa forekommer det mig, at de erhvervsdrivende i Esbjerg har et rimeligt Krav paa, at Havnen takstmæssigt bliver stillet lige med Havnene i Aarhus og Aalborg.

Endelig omtalte jeg den Vedtagelse af Esbjerg Byraad, hvorved det bestemtes, at kun fagorganiserede Arbejdere kunde faa Arbejde under Esbjerg Kommune. Mine Udtalelser herom har sat det ærede Medlem Hr. Bomholt i Ekstase; han brugte mange Ord for at bevise, at det, man havde gjort i Esbjerg, netop var rigtigt gjort. Men de mange Ord hjælper ikke, for det, der er sket derved, er nu en Ubillighed og en Uretfærdighed overfor dem, der ikke er fagorganiserede Arbejdere. Det ærede Medlem forsøgte at gøre Vedtagelsen i Esbjerg Byraad til et Lønspørgsmaal, og han citerede saa den paagældende Bestemmelse, som jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa gengive, den er ganske kort:

„Entreprenøren (Sælgeren) er pligtig til at overholde de Priskuranter og Overenskomster, der gælder mellem Arbejdsgivere og Arbejdere i vedkommende Fag, og til udelukkende at benytte Arbejdere, der er Medlemmer af de respektive Fagforeninger.“

Men saa udtalte det ærede Medlem, at Hovedparten af denne Bestemmelse stammer fra 1903 og skyldes et borgerligt Byraads Flertal; det har imidlertid vist sig vanskeligt, sagde det ærede Medlem, at faa den paagældende Bestemmelse respekteret af „Kristeligt dansk Fællesforbund“, og man har da tilføjet den sidste Sætning for at skaffe Vedtægtens Bestemmelser overholdt. Jeg maa hertil sige, at den Del af Paragraffen, der stammer fra

1903, er Bestemmelsen om, at Priskuranter og Overenskomster skal holdes, men den Tilføjeelse, der er gjort, er Bestemmelsen om, at der kun maa benyttes Medlemmer af Fagforeninger, hvortil „Kristeligt dansk Fællesforbund“ ikke regnes. Se saafremt det ærede Medlem Hr. Bomholt havde gjort sig den Ulejlighed at undersøge Sagen, vilde han have vidst, at hans Paastand om, at „Kristeligt dansk Fællesforbund“ ikke har villet respektere Priskuranter og Overenskomster, er fuldkommen urigtig. Indenfor „Kristeligt dansk Fællesforbund“ har man naturligvis sin egen Priskurant, og Lønnen efter denne har i Aarenes Løb ligget snart over, snart under den almindelige Fagforeningsløn. Lønnen reguleres hvert Foraar, og den har ingen Forbindelse med Aftaler, der træffes mellem Fagforeningerne og Mesterforeningen. Men Overenskomsten er naturligvis akkurat lige saa god som en hvilken som helst anden.

Hertil kommer imidlertid, at naar en Mester eller Entreprenør, beskæftiget under „Kristeligt dansk Fællesforbund“, ved Siden af sin egen Forenings Folk beskæftiger fagorganiserede Arbejdere, saa betales disse fagorganiserede Arbejdere efter deres almindelige Fagforeningstarif, og i dette Forhold har der aldrig været Vanskeligheder. Derfor er det ogsaa fuldkommen urigtigt, naar det ærede Medlem nu paastaar, at Socialdemokraternes Vedtagelse i Esbjerg Byraad er sket for at faa den første Del af Vedtægten respekteret. Det har der nemlig aldrig været Vanskeligheder med. Nej, Grunden til Vedtagelsen er ene og alene den, som „Vestjyllands Socialdemokrat“ saa naivt, men saa ærligt plumpede ud med straks efter Vedtagelsen, og som den formulerede i følgende Sætning, der ikke er til at tage fejl af:

„Det manglede bare, at det usmægtige og hykleriske Amfibium, der kalder sig „Kristeligt dansk Fællesforbund“, skulde have kommunalt Arbejde i en socialdemokratisk styret Kommune!“

Se, her er hverken Tale om Lønsvanskeligheder eller Vedtægtsvanskeligheder eller Vanskeligheder af nogen Art overhovedet. Nej, her er en aaben og klar Tilkendegivelse af, at Socialdemokraterne ikke kan døje „Kristeligt dansk Fællesforbund“, og derfor skal Medlemmerne af dette Forbund forhindres i at blive beskæftiget i en socialdemokratisk styret By. Man har Magten, og man har ikke undset sig for at bruge den til at knægte andres Ret til at leve med i det fælles Borgersamfund under lige Vilkaar med Byens øvrige Borgere.